

om et Nydelsesmiddel, som saa at sige alle Mennesker her i Landet er hengivne til. Man kan maaske kalde det en Lidenskab, og i saa Fald er det en Lidenskab, som meget generer de Mennesker, der ikke er hengivne til den. Luften bliver forpestet for dem paa en højest ubehagelig Maade. Men en Luksus er det ikke. Det er et af de alleralmindeligste Nydelsesmidler her i Landet, og vil man ikke overhovedet forbyde Befolkningen et saadant Nydelsesmiddel — det kunde man naturligvis ud fra den Betragtning, at det var skadeligt for Folk dels at anvende deres Penge til Luksus, dels at bruge et saadant Nydelsesmiddel —, vil man ikke det, saa tror jeg ikke, man skal benytte dette Argument. Det føres da heller ikke i Ilden af den højtærede Finansminister. Han siger ganske roligt, at han vil have Pengene, Pengene trænger han til, og han finder i dette en Støtte fra socialdemokratisk Side.

Thi i denne Betænkning gøres det dernæst gældende, at man mener, Omsætningen i høj Grad vil svækkes ved, at der kommer en saa høj Afgift paa Tobaksvarer. Dermed vil man jo sige, at Pengene ikke vil komme ind i Kassen, men samtidig gør man overfor den højtærede Finansminister gældende, at man ikke tør unddrage ham dette Beløb, naar han forlanger det, thi det anføres tillige i denne Betænkning — og det er ogsaa den ærede Ordførers Mening her i Salen —, at Finansministeren saa kraftigt har forlangt at faa denne Indtægt, at det ikke kan nytte noget at sætte sig derimod, da alle mulige Forslag i modsat Retning ikke finder Gehør. Man gør altsaa gældende, at Omsætningen vil svækkes, naar Skatten bliver saa høj. Jeg tror, jeg kan berolige den ærede Ordfører og hans Meningsfæller i Folketinget. Der vil ikke opstaa nogen Fare for Omsætningen ved, at et saadant Lovforslag bliver til Lov. Folk vil bruge Tobak akkurat paa samme Maade som før, og hvis Tobaksafgiften i dette Øjeblik giver mindre Indtægt end tidligere, ligger det dels i, at man gaar ned til billigere Varer, dels naturligvis i, at Folk i Øjeblikket ikke har Raad til saa meget; men paa den anden Side er Lidenskaben saa stor, at man altid kan regne med, at Tobaksvarerne vil finde Afsætning. Omsætningen vil altid blive stor, og Tobakken er, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, en ganske fortrinlig Skattegenstand, thi den holder nok.

Men saa er der ganske vist endnu en Argumentation, som fremsættes i Folkebetænkningen fra dette Mindretals Side: man gaar vel ud fra, at den høje Tobaksbeskatning bringer Omsætningen til at svin-

de til Skade for den danske Industri, ligesom man hævder, at den fremmer Indførselen af fremmede Cigarer her til Landet, men paa den anden Side støtter man sig til den Betragtning, at hvis man forøger Afgiften for de billige Tobaksvarer, vil man derved opnaa, at Konkurrencen fra Udlandet ophører. Man siger dette uden paa nogen Maade at kunne begrunde det, thi ingen Sinde kan det bevises, at der ikke skulde kunne laves f. Eks. en Cigar, der var saa billig, at den kom udenom dette, at Varerne fordyres gennem den høje Afgift. Maa jeg have Lov til at sige, at det er noget forbavsende, at man, efter alt hvad man har hørt fra den høje Regerings Side, ikke mindst af den højtærede Landbrugsminister, nu her ganske roligt gaar med til for at hjælpe en Industri — thi det er jo den socialdemokratiske Mening med det: at man skal hjælpe Industrien, det sagde ogsaa Ordføreren i Folketinget i de stærkeste Ord — at fordyre Varen og fordyre den gennem Skat. Det var det, som Landbrugsministeren optraadte imod paa det allerstærkeste i en Række Møder i Sommer, og som jeg har forstaaet, at ogsaa Statsministeren sluttede sig til; selv om han ikke brugte saa stærke Ord, sagde han dog ogsaa, at Varerne ikke maatte fordyres for Befolkningen. Her fordyres Varen for Befolkningen gennem Skat, og saa gør man gældende, at med denne Fordyrelse af Varen skal man forhindre Indførsel af fremmede Varer, som ellers vilde indføres billigt og bevirke, at Tobakken blev billigere for Befolkningen. Hvis dette ikke er det modsatte af, hvad Regeringen har hævdet overfor Industrien og Befolkningen, maa jeg se meget forkert paa det, og i hvert Fald maa man fra den anden Side bruge andre Ord end dem, man har brugt.

Dette gaar altsaa nu Socialdemokraterne med til, idet man gør gældende, at denne Industri vil komme paa Benene, fordi man hindrer Indførsel af fremmede Tobaksvarer. Derom ved man imidlertid intet. Det, man ved, er, at der i Øjeblikket er mange Arbejdere ledige i Tobaksfaget, og der er en Mulighed for, det sagde jeg ogsaa straks, at en Del af disse vil blive antaget, fordi der er en Usikkerhed hos Fabrikkerne og Producenterne med Hensyn til, hvorledes denne Lov vil komme til at se ud, saa at de, maaske til Dels bevidst, ikke har villet fremme Fabrikationen stærkt i de forløbne Maaneder, men har villet afvente, hvad der vilde ske, og altsaa ikke har antaget saa megen Arbejdskraft, som de ellers vilde have gjort. Dertil er intet at sige, saadan kan Folk jo ræsonnere. Det er altsaa muligt,